

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIII. Oportet semper orare, & non deficere. Luc. 18. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

liud potius genus aduersitatis, quia semper durum magis & doloriferum videtur, quod quis sustinet. At si Deus istud potius ordinavit, quam quodvis aliud, quid ages? *Si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.* Matt. 26. 42. non calix qualiscunque sed calix hic. an tu ejus determinationi repugnabis? ne putes hunc talem calicem solum ab eo permissum quasi casu. destinavit modo quodam singulari illum tibi, quã tali. *dedit tibi.* non solum permittit, sed *dedit, & dedit tibi.* quia ipse cognovit necessitatẽ tuã specialẽ, mensus est fervorẽ, ponderavit vires, & his omnibus spectatis antè disposuit. *potũ dabis nobis in lacrymis in mensurã.* Pl. 79. v. 6. vide ergo, an non æquum sit, ut hunc accipies, hunc, inquam, hunc, calicem, quem dedit, non alium, quem tu males. Aded æquum est illum à te acceptari, ut etiam habere debeas acceptũ, inde letari, & pro eo devotissimas exhibere gratias, intuitu favoris singularis, qui illi annectitur, nimirum Electionis ad gloriam. *Calix meus inebrians quã præclarus est.* Pl. 22. v. 5.

5. Considera, denique dicitur *non bibam illum?* ut patet in metaphora, quam accepit sibi propinato. sed quid præter hoc voluit indicare? Tribulationem illam esse denique tribulationem transit, quã est potio. Medicam bibis, sentis, negari non potest, amaritudinem, sentis fastidiam, horrorem, sed demum calicem potus, & amaritudinem medicinam succedit delectatio sanitatis. *Incidit in casu nostro.* Quamdiu tuta est magna illa calamitas, in versaris? an integrum seculum in nique transiret. Verum longum re spatium durabit, annis viginti, decem, aliquando uno mense durat: *sanitas tua citius orietur.* hanc quam ipse putes: & tu propter calicem contrahas? ne contrahas, apprehende calicem à Patre forti manu, bris admove, exsorbe, sige: hoc enim totum bibere, non aliquid sed illum: quia si amarus est, medicinalis poculum esse cogita, quod amari dini brevi faciet succedere. *salutem Calicem salutaris accipiam.* Pl. 51. v. 1.

XXIII.

Oportet semper orare, & non deficere. Luc. 18. v. 1.

1. Considera, quid sit illud, quod Dominus à te requirit, cum ait semper orandum, si ejus gratias velis consequi, & nunquam desistendum. *Oportet semper orare, & nunquam deficere.* fortè ut singulis momentis in ge-

ma procumbas? nequaquam; tunc hic ipse alibi tibi præcipit, ut multa corporalia quàm spiritualia opera misericordiam exerreas, quæ cum illis conciliari nullo modo possent. Peti ergo, ut imprimis orationem non o-

mittas tempore praescripto. Hac est
prima vis ejus vocis *semper*. Ita David
Rex agebat Miphibosetho, semper
mensa suo accubiturum. *Comedes
panem in mensa mea semper.* 2. Reg. 9.
v. 7. *semper*, hoc est temporibus ad
cibandum destinatis. an non tu quo-
que habes statuta tempora, quibus
quotidie cibum suum praebes animae?
His igitur semper pete à DEO illam
gratiam, quam ab ipso obtinere desi-
deras. Secundò petit, ut sis deditus
orationi, ita ut illi insistas, quantum
potes, etiam ultra tempora praescripta.
Et haec est altera significatio hujus vo-
cis *semper*. Is, qui lusui est addictus,
dicitur semper ludere, qui somno,
semper dormire, qui jejunio, semper
jejunare, qui studijs, semper studere.
& cur ita dicitur? quia isti propter af-
fectum, quo ad talia feruntur, longè
facilius plus temporis ijs dare solent
quam minus. atque hoc sensu etiam
Regius Propheta dixit: *Benedicam
Dominum in omni tempore, semper laus
ejus in ore meo.* Pl. 33. 2. quia satiari
non potuit laudibus Divinis. Ita te
facere oportet. non satis tibi sit à DEO
petere illam gratiam temporibus, qua
sunt propria orationis, pete quoties
potes, etiam extra illa tempora. Ter-
tiò petit, si etiam orando tantà assidui-
tate, quam diximus, non videas te ex-
audiri, ut idcirco ab oratione non
desistas, non terrearis, non despondeas
amaram, quasi Dominus rerum tuarum
non fatigat, sed fideliter perseveres.
atque hic est tertius sensus ejus vocis
semper, juxta id, quod idem David di-

cebat DEO: *Ut jumentum factus sum
apud te, & ego semper tecum.* Pl. 72. v.
23. ceu inferret, quaecumque malè
illum Dominus tractaret, nunquam
fore, ut illi dorsum obvertat, quasi fa-
vorem ejus desperato. Imò tertius hic
sensus in casu nostro pra alijs proprius
videtur esse: quippe cum Christus di-
ceret: *oportet semper orare, & nun-
quam deficere,* hoc dicebat, ut quem vis
animaret ad petendum precibus inde-
fessis, non obstante, quòd se videat
quasi repulsum à DEO, quem admo-
dum repulsa fuit à crudeli & iniquo
judice paupercola vidua. Luc. 18. v. 2.
Tuum nunc est ad utilitatem tuam ap-
plicare tres sensus memoratos, & di-
spicere, an juxta eos ores semper. si
ores, securus esto de obrinenda demum
gratia, quam petis, siquidem illa sit ad
salutem animae, quia hoc jam agis,
quod oportet.

2. Considera quam ob causam Do-
minus modo loquendi tam decreto-
rio dicat *oportet*, quae vox non solum
convenientiam, sed & necessitatem si-
gnificat: cum ex unà parte jam antè
perspectum habeat desiderium nostrum,
quod ipsi exponimus: *Ipse enim no-
vit abscondita cordis.* Pl. 43. v. 22. ex
alià parte naturam suam infinitam habeat
propensionem nos sublevandi, juvan-
di, favoribus prosequendi, uti clarè
apparet ex tot beneficijs, quae nobis
praestitit, etiam antequam essetis ha-
biles ad illum invocandum. *Prius-
quam te formarem in utero, novi te.* Jer.
1. v. 5. Cur dicit igitur *oportet*? num-
quid videtur alienum ab amore, quo
adco

Manna

Sequenti

VII

adeo nos amat, velle exorari precibus etiam indefessis? Sed est proflus oppositum. Ideo vult tantopere orari, quia tantum amat. nōsti igitur, in quo error tuus consistat? in hoc consistit, quod putes idem esse supplicare DEO, & supplicare Principibus terræ. Apud istos supplicatio non in lucro, sed iacturā ponitur. Si non impetrat, frustraneus est labor. & idcirco melius est impetrare, quin supplices. sed non ita se res habet in DEO. Respectu DEI ipsa supplicatio ingens lucrum est. *Tantummodo invocetur nomen nūm super nos.* Isa. 4. v. 10. Ecce enim quot exerceas virtutum actus, cum supplicas. Exerces imprimis actum Religionis præstantissimæ ex omni choro virtutum, quæ Morales appellantur: deinde etiam actus virtutum ceterarum, quæ illi fœderantur, & societate quadam junguntur. Exerces fidem, quia, dum petis, signum est, quod credas esse in potestate DEI illud tibi præstare, quod postulas. Exerces fiduciam, quia, si petis, signum est, quod etiam speres illi esse voluntatem præstandi. Exerces humilitatem, quia petendo testaris, quod agnoscas te alterius auxilio indigere. Exerces patientiam, quia dum petis, opus est non unam ferre repulsam, prout accidit Cananæ. Exerces Longanimitatem, quia non obstantibus repulsis, pergis petere, ut illa faciat, & non desicit. Vides ergo nullam supplicationem DEO factam dici posse frustraneam. *Idem Dominus omnium dives in omnes, qui invocant illum.* Rom. 10. v. 12. di-

ves in his, quæ impetrant. *dives in omnes* quæ non impetrant, quia qui impetrant bonum illud consequitur, quod non impetrat, obtrahit hoc bonum, quod petiverit. atque illo quivis semper revertitur curaturus bonis. quod si ita est, nō habet Dominus causam dicendi, *portet semper orare, & nunquam desere.* Ideo oportet, quia, qui oraturus est lucri, qui deficit, perdit.

3. Considera orationem esse beneficium tam eximium, ut si in tuâ potestate idem donum à DEO impetrare absque oratione, id neutiquam optandum esset, sed potius, ut impetrando consequaris. Causa est, quod in primo casu unum tantum beneficium faceres, quod est beneficium impetratum. In secundo esse duplicatum, nempe beneficium, quod consequeris, & modus consequendi quippe si bene ponderes, longe magis est beneficium, dignum esse reddendum à DEO non modò recipiendi ejus bona, sed & impetrandi. Recipere enim est commune bestiis: *Aperit os manum tuam, & implet omne vas benedictione.* Psal. 144. v. 16. Alia jumenta, aspice columbas, corvos, & psosque passeris tam viles, ut sub porticus non admittas, continuo recipiunt à DEO cuncta sua bona: *Deus ex eis non est in oblivione curæ DEO.* sed etiam omnes recipiunt, nullus impetrat. Impetrare in terrâ soli hominibus conceditur: & idcirco cum DEUS beneficium tibi præstat non rogatus, eo factò plus non demer-

erat quam te mereri, ut recipias. quando idem facit rogatus, ostendit te etiam mereri, ut impetres. Er iste in-
 dignus est honor. *Elevabis ad DEUM faciem tuam: rogabis eum, & exau-
 dit te.* Job. 22. v. 27. Deinde, cum sine oratione boni aliquid à DEO accipis, raro id agnoscis. Nullo tuo impendio accepisti, unde facile oblivisceris, spernisque, aded ut saepe iterum adimatur tanquam ingrato. Secus accidit, cum per orationem impetrasti. nunc enim majorem habere soles curam servandi. ut aded longè magis tibi prosit, dari beneficium oranti, quam sine oratione: & idcirco necessitatem tibi imponit tantà assiduitate orandi: *Oportet semper orare, & non deficere.*

4. Considera hoc posito maximum præjudicium, quod affert tibi possit, cum non impetras, consistere in omissione orationis; quia non impetrando unum perdis donum, at oratione omnia perdis meritum. & sic persuasum habe, orationem non pro medio habendam, sed pro fine, ideòque faciendum hac in re, quantum fieri potest. *sive intermissione orate.* 1. Thess. 5. v. 17. Cum advertis mutationem auræ nihil conducere ad infirmitatem sanandam, cujus causà patriam deseruisti, reverti statuis: at reversus non omittis, æquè valetudinem curare. quâ de causâ? quia mutationem auræ elegisti, sed ut medium. & ided certis tantùm limitibus, quatenus credebatur recupe-

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

randæ valetudini profutura. ista verò intendebatur ut finis, & ideo non desinis illam procurare. Ita se habet oratio: finis est, & non medium duntaxat. & idcirco si non impetres, quid refert? jam id habes, quod maxime desideras, admissus es ad commercium cum DEO. an putas hunc solum honorem non esse per se æstimandum? In aulam te confer, & vide quid faciant optimates illi fortè tibi norissimi. non ed toties accedunt, ad agendum cum Principe, ut porrigere libellos possint nunc à cive, nunc ab alio acceptos, nam istorum cura illos sapius parum tangit. sed saepe redeunt ad libellos porrigendos, ut agere hac occasione cum Principe ipsis liceat. Istud est, quod etiam tibi debet esse propositum, cum venis ad DEUM invocandum. invocare oportet, solum, ut invocares. Miserum illum, qui per impatientiam recedit, quod non videat se exauditum. Ipse sibi infligit pœnam, quam Job fulminavit in impium, cum dixit: *Numquid poterit in omnipotente deletari. & invocare eum omni tempore?* Job. 27. v. 10. Et hoc posito non advertis, quam verè dicatur: *Oportet semper orare, & non deficere*, etsi nihil impetres: quid autem nunc fiet, quando indubitatum est hac servatâ methodo orandi impetrari, quod petitur, modò sit ad salutem.

* * *

Ff

XXIV.

Manna

Segneri

VII